

мейстора, за тѣхъ, наистина, животътъ е безъ смисълъ; но за онѣзи, които могатъ да нагласятъ своята цигулка и да свирятъ, за тѣхъ животътъ има голѣмъ смисълъ. И цигуларитѣ, които свирятъ тѣй приятно, получаватъ много голѣма плата — по 4—5—6—700, 1000 лева на мѣсець, само като движатъ своя лжкъ. Христосъ често дохожда при васъ и пита: „Знаете ли да свирите?“ Когато азъ питамъ човѣка: „Знаешъ ли да страдашъ?“ подразбирамъ: „Знаешъ ли да свиришъ?“ Не искашъ да страдашъ значи — ти не искашъ да свиришъ. Онѣзи, които не знаятъ да свирятъ, сж мрачни; въ тѣхъ нѣмамъ надежда. Казватъ: „Човѣкъ, който пѣе, свири, зло не мисли“. Човѣкъ, който страда, значи — той пѣе и свири въ живота и се спасява. Цигуларь, който свири, гладенъ остава ли? Който не знае, ще проси. Който знае и седне нѣкъждѣ да свири, той получава заплата отъ хората. Който знае да страда, той гладенъ никога нѣма да остане. И забѣлжете, хората всѣкога се притичатъ да помогнатъ на оногова, който страда, тѣй както даватъ на цигуларя. Когато азъ остана да послушамъ какъ нѣкой свири, а другитѣ гледатъ само лжка какъ се движи, азъ чувамъ и гласа на цигуларя и виждамъ да-ли той се е научилъ да свири или сега се учи. Ако се учи, той е новакъ, сега му прѣподаватъ уроци, но слѣдъ 12 години той ще бжде въ симфоническия оркестъръ, и тогава вие ще плащате скжпо за единъ билетъ, да го слушате...

Сега, когато ние научимъ този великъ законъ, да пѣемъ и да свиримъ, казано на модеренъ езикъ, или да страдаме, въ християнски смисълъ казано, — тия думи за мене иматъ едно и сжщо значение